

пъстряха двоетажни бълни къщи, голъмата каменна черква и училищното здание. През селото лакатушно тече една балканска ръчица, която не далеко отъ пътя, сръдъ селото, се спуска надолу отъ една скала и образува единъ малъкъ водопадъ.

Въ Шипка бъше назначенъ за коменданть капитанъ Н., въ распорежданietо на когото бъха дадени нѣколко казака за пазение реда и тишината въ селото. Но при стечението на такова множество и цѣлъ полкъ казаци не стигаше за горната цѣль.

Както се каза по-горѣ, коменданта още вчера бъше испратилъ раненитѣ, съ исключение на 15—20 человѣка, отъ които по-вечето бъха селени и граждани отъ Стара-Загора. Тия ранени вече бъха натоварени на колята и готови за тръгване. За туй, безъ да се бавимъ, тѣкмо въ 6 часа, дружината тръгна за Габрово. Но на 300—400 крачки отъ селото се принудихме да се спремъ. Нѣмаше свободенъ пътъ. Щомъ се съмнало, населението съ колята си се спустнало по единствения за Габрово тѣсентъ пътъ и до толкова го затрупало, особено съ строшенитѣ коля, щото положително не можеше да мине даже отдаленъ человѣкъ. Дружината бъше принудена да чака цѣли 4 часа до като се очисти пътъ.

Южния склонъ на Балкана бъше покритъ съ народъ, който се катереше по скалитѣ и възвишенностите като мрави. И всички този народъ, числото на който не бъше по-малко отъ 250,000, бъше напустналъ домоветѣ си, безъ да бѣ успѣлъ да вземе най-необходимото, като: облѣкло, храна и пр.

— Добре ще биде, ако напитѣ войски пакъ прѣвзематъ отстѫпенитѣ градища и села. Населението ще се върне въ домоветѣ си и ще успѣе до нейдѣ да прибере посѣвитѣ си, казваха опълченците. Но какво ще биде, ако войната се продължи? . . .

Трѣба да кажа, че почти всички вѣрваха въ възможността да прѣвземемъ пакъ въ скоро врѣме Стара-Загора.

Бъше слѣдъ пладнѣ, когато дружината пристигна на върха на Балкана. Минахме покрай стоманената батарея, расположена на една площадка на дѣсно отъ пътя, спуснахме се на доло до сѣдовината, — водораздѣлната линия, между южния и сѣверния басейни. На тази сѣдовина имаше едно каменно здание — турско беклеме.

Спрѣхме се за почивка на сѣверъ отъ една кръгла височина. Бъхме доста изморени и то не отъ дълъгъ пътъ, а отъ